

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrto leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za se leto 13 gld., za četrto leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrto leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovelično pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Bismarck proti Poljakom.

(Konec.)

To čuje se jako grozno, a če se naši lastni podaniki razsvajajo, ako se jim prodirajo hiše in pokopališča, jedino kakej železniške družbi na ljubo, ali če kako trdnjavsko oblastvo zahteva, ako rušimo cela predmestja, kakor v Hamburgu, da napravimo novo pristanišče, zakaj bi država istega ne storila, da si kupi varnost in se znebi nemira? Ta ni nikakor neopravičena zahteva in gospoda (Poljaki) bila bi deloma jako vesela, nakupili bi se v Galiciji ali pa v Rusiji, ali pa bi šli v Pariz, da bi ondu za svoje novce prijetno živeli.

Tudi stroški neso preveliki, kajti preverjen sem, da bi fiskus domén pri tem ne imel preveč izgube, in ko bi tudi izgubil 10%, bi se vendar v zavesti, da je naposled na meji mir pred ljudmi, ki so le tako dolgo Prusi, dokler ni ugodne prilike, da odpadejo, tolažili: to za 300.000 tolarjev na leto ni predrago. A tudi Poljaki, ki tako neradi v Pruske živijo, ne bodo li tudi oni kaj jednekega predlagali? Mi bomo stavili predloge za dovoljenje novcev in glede potrebnih vsot. Kupiti bomo morali tista posestva, ki so posebno prikladna, da je oddamo Nemcem s pogojem, da ostanejo Nemci, torej Nemci z nemškimi ženami, ne pa s Poljakinjami, in da imamo stvar tako v rokah, da bode namen gotov.

V to svrhu bilo bi potrebno, kakor je bilo za Friderika Velikega, da se sestavi komisija, podrejena ministerstvu, ki pa ima v svoji sredi zastopnike obeh zbornic deželnega zbora, da tako obe zbornici sodelujeta in nadzorujeta, kaj se godi, in da se z nakupljenimi posestvi tako ravna, da bodo naseljenci čez 50 let posestva v last dobili. Torej bomo v glavnih stvari morali zahtevati kredita, za uresničenje svojih namenov pa moramo vzeti, kar dobimo. Razen tega nam je izvršiti razne naredbe, deloma s postavnim pritrjenjem, deloma brez postavnega privoljenja. Te naredbe pa merijo na to, da Poljakom uradnikom in vojakom dajemo kolikor možno prilike, da se nasele v nemških pokrajinah, seveda le proti temu, da se ne ženijo s Poljakinjami, ampak le z Nemkami.

Jedro Bismarckovega govora je torej: Poljski živelj na Poznanskem, dva milijona ljudij, mora se deloma iztirati, deloma ponemčiti. V ta namen

morajo se posestva poljskih graščakov odkupiti, razsvajati; Nemci na Poznanskem ne smejo vzeti Poljakinj v zakon, Poljaki, ki služijo kot uradniki in vojaki v Prusiji, primorani bodo, ženiti se izključno z Nemkami.

Ako k tem, ob sebi že pomilovanja vrednim sredstvom, še dodamo kruto strogost, s katero se izvajajo vladne naredbe in ukazi v Prusiji, ako pomislimo, kako bode nemški šovinizem stoprav sedaj v vzhodnih deželah vskipel in se šopiril, ko so se take besede izrekle na toli odličnem mestu, in so zavedni Poljaki se takorekoč proglasili brezpravnimi, za „vogelfrei“, potem lahko zaključujemo, kako žalostna svoboda je zavlada v Nemčiji, kjer država državljanu Slovanu ne jamči več niti za varnost osebe, niti za varnost imetka, temveč kjer sedaj zopet veje srelnjeveški „Faustrecht“.

V govoru Bismarckovem proglaščen je najskrajnejši državni absolutizem, ob jednem pa tudi uprizorjen začetek javnega boja mej germanstvom in slovanstvom. Sicer je bilo že mnogo znamenj, da se Nemčija na neizogibni ta boj pripravlja, vendar se še ni nikdar govorilo s toli brezozirno jasnostjo. Bismarcku samemu se je menda zdelo, da je prejasno razkril vse svoje tajne namene, zaradi tega bil je v svojem drugem govoru že mirnejši in skušal je ublažiti prvega govora senačni utis. A ni se mu posrečilo, kakor se mu tudi nameravano ponemčenje Poljakov ne bode. Poljski listi vsi soglasno poudarjajo, da njih naroda ni možno ponemčiti, kakor bi se bil Bismarck po svojih dosedanjih najlokalnejših in najpremetnejših skušnjah lahko pričal.

Tudi v tem slučaju obstiniral se bode pregovor „Svaka sila do vremena“. Naposled zmagati mora pravična stvar. Čim hujši pritisk, tem intenzivnejši bode odpor in tudi o slovanstvu uveljavile se bodo krilate besede: „Plus pressa, altius surgit“.

Deželni zbor kranjski.

(XV. seja dne 16. januarja 1886.)

(Dalje.)

Poslanec dr. Samec poroča v imenu gospodarskega odseka o nadzoru živinskih sejmov. Deželni zbor obrnil se je v tej zadevi že v zadnjem zasedanju do deželne vlade in vsled tega je deželno predsestvo opozorilo glede nadzora živinskih sejmov okrajna glavarstva na § 9. zakona

zoper živinsko kago, v katerem je rečeno, da se imajo samo važnejši in večji živinski sejmi eventuelno po okrajnih živinozdravnikih nadzorovati. Ta migljaj se je moral dati okrajnim glavarstvom zaradi tega, ker se je lahko prepetilo, da so c. kr. živinozdravniki tudi majhne živinske sejme obiskovali in so bili stroški tega nadzora — posebno pri oddaljenih sejmih krajih, ako so se računavali po tarifu, visoki in niso bili v nobeni razmeri z dohodki od dotičnih sejmov. „S tukajšno naredbo z dne 9. julija 1882 št. 5669 ni bila občinam naložena dolžnost, privzemati okrajne živinozdravnike, ako se v uradu ne pogrešajo, za nadzorovanje živinskih sejmov, ampak bilo je to samo dopuščeno.“ Glede stroškov za nadzorovanje se je okrajnim glavarstvom povedalo, da delajo na to, da se okrajni živinozdravniki s tistimi, ki imajo pravice do sejmov, po privatni poti dogovorijo. Okrajnim glavarstvom se je tudi naložilo poizvedovati, kateri sejmi se imajo zmatrati važnimi, in poročati, kako bi se zamoglo nekaterim sejmiskim občinam nadzorovanje sejmov z ozirom na velike stroške olajšati. Ob jednem pa se je tudi okrajnim glavarstvom namignilo, da se sme takim občinam, ki so daleč od sedeža okrajnih živinozdravnikov, dovoliti privzemati za nadzorovanje sejmov tudi druge v občini stanujoče zdravnike in živinske kovače, za nadzorovanje manj važnih sejmov celó skušene in premožnejše živinorejce. To so v bistvu določbe iz citovanega dopisa visokega deželnega predsedstva. Razvidno je, da se je sejmiskim občinam breme za nadzorovanje živinskih sejmov precej olajšalo in tako vsaj deloma ustreglo želji deželnega zbora. V interesu sejmiskih občin je, da hitro zvedo zaradi nadzora sejmov veljajočo naredbo visokega deželnega predsedstva. Zaradi tega bode deželnemu odboru skrbeti za to, da interesovane občine kmalu zvedo, kako ta za nje važna zadeva zdaj stoji. Gospodarski odsek torej predlaga.

Slavni deželni zbor naj sklene: Letno poročilo in nota c. kr. deželnega predsedstva za stran živinskih sejmov z dne 15. decembra 1885 se z zadovoljstvom vzame na znanje in se deželnemu odboru naroči, da obsežek tega dopisa udeležnim občinam naznani. Predlogu se pritrdi.

Poslanec dr. Samec poroča v imenu gospodarskega odseka o sredstvih proti ciganom. Poročilo deželnega odbora pravi:

LISTEK.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman.

(Spisal Charles Nodier, poslovenil Jos. Kržišnik.)

VIII.

(Dalje.)

Videli smo, da vtis, kateri je vzbudila v Tonici Lotarjeva osoba, ni bil nikakor podoben vtisu, oznanjajočemu rajanje prve ljubezni v navadnih srcih. Ono čudno slepilo v zrcali, v katerem je videla Lotarja — ta okolnost je bila sama na sebi pač ravnodušna, a nje vtis jej ni še do cela izginol — primešalo mu je nekak nemir in nekako nedopovedno grozo. A nje zanimanje za Lotarja, nje nagnenje, vezoče jo nanj, budilo jej je tudi sladkosti. Nekako usodno, fatalno, jo je vleklo k njemu, da jo je včasih vsupnolo ter vznepokojilo; ali ni izkušala, obraniti se tega nagiba, ker je gospa Albertova odobrvala to čustvo ter se celo nekako

radovala, da je je gojila. A čudila se je, da je nje ljubezen toliko drugačna nego si jo je domišljala, čitajoč nje nežno in strastno slikanje romanopiscev in pesnikov. Zdelo se jej je še samo stroga in preteča veriga vezoča jo v nerazrušne sponse, katerih teže se otresti, bila bi se trudila brez uspeha. Samo kedar se je Lotarju razvedrilo mračno sanjarjenje ter se je s presrečno milino preprosto in prijazno z njo razgovarjal; kedar se je on skrbljiv ponos, on bolestni duševni napor, davajoč njegovej podobi toliko veličastveno ter ob jednem toliko tužno dostojanstvo, prerodil v nežen mir; kedar mu je nasmeš zasijal na ustih, odvadivših se ga že davno, ter mu veselo in čisto razjasnil ozbilne črte: prekipele je Tonici srce od neznane še radosti, tedaj je čutila nekako srečo, da ljubi sebi podobno bitje ter da ono njo toplo ljubi: vzbudil jo je Lotar, a ta Lotar je bil osvobojen onega tujega in grozobudnega znaku, kateri je buril nje nežnost. Res so bila ona trenutja redka ter so naglo potekala; ali Tonico so pojila s toliko mamljivo sladkobo, da si skoro več ni želela druge sreče; a pretvarjati se ter za-

krivati, kar je čutila, mogla je toliko malo, da se Lotar pač ni mogel dolgo motiti o tem. Takoj prvokrat, ko je progledal nje srce, dalo se je opaziti, da mu je to vrlo grenko; čelo se mu je pooblačilo, prsi so se mu širile, krepko si je pritisnil roko na oči ter izšel. Po sih dob se je še reje smejal in kedar se mu je to primerilo, obrnol je nagloma na Tonico skrbljiv in bolesten pogled.

Da jo on ljubi, že ni bilo več tajno. Čutilo se je, da se vse njegove misli, vse besede in vsa dejanja nanašajo nanjo, ter da je ona jedini smoter in jedini cilj njegovega življenja. Gospa Albertova o tem nikakor ni dvojila, in Tonica si je včasih to priznala z nekakim ponosom, kateri je jedva udušila; toda ljubezen Lotarjeva je bila posebne značaja, kakor celo bitje tega neumnevnega človeka, ter ni imela nič vkupne s čuvstvom, katero nazivajo ljudje z istim imenom; bilo je ozbilno in premišljeno nagnenje, ne kažoče svojih čutov in vzradovanj, zadovoljujoče se z malim ter zapirajoče se mu skrbno v prsi, če se mu je le bilo bati, da bi bilo predobro razumeto. Ognjeni mu pogledi izda-

Sklepi deželnega zbora z dne 18. oktobra leta 1884 gledé pomoči zoper cigane naznanili so se deželni vladi, katera je vsled tega svojim podrejenim oblastvom izdala ukaz dné 10. aprila l. 1885, ki se glasi: „Zadnji čas slišale so se zopet mnogotere pritožbe, kaj da vse počenjajo druhali ciganov ali posamezni cigani po deželi, tako da se je že deželni zastop sam o tej zadevi posvetoval ter vladi dotične svoje želje na znanje dal. Da se kar največ mogoče zadržuje nadlegovanje ciganov, opomniti mi je c. kr. okrajno glavarstvo na dotične o tej zadevi izdane mnoge ukaze, da se natančno po njih ravna, in posebno pa še ukreniti sledeče: 1. Kar se tiče onih ciganskih trop, ki pridejo iz tujih dežel na Kranjsko, je ukreniti, da se takoj nazaj iztirajo, kakor hitro se zasačijo, eventuelno zadrževati je že njihov prestop čez mejo, in v tem obziru opozarja se posebno na tukajšnje ukaze dné 6. junija l. 1851, števil. 5010. in dné 28. avgusta leta 1869, števil. 6127, potem dné 21. maja leta 1873., števil. 3739.“

Ker je za to treba najkrepkejšega sodelovanja c. kr. žandarmerij, izdalo je že c. kr. žandarmerijsko poveljništvo potrebne ukaze podrejenim žandarmerijskim postajam. 2. Kako je ravnati s cigani, na Kranjsko pristojnimi, kadar se primejo, je važno to, da so dotični, ki imajo z njimi službeno opraviti, o njihovi pristojnosti natanko poučeni, ker nikakor ni vse jedno, ali je cigan (ciganska tropa), ki se je zasačil pri nepostavnem dejanju, v tisto občino ali v tisti okraj pristojen ali ne. C. kr. okrajnemu glavarstvu pošlje se v privitku od c. kr. žandarmerijskega poveljništva sestavljen izkaz vseh na Kranjsko pristojnih ciganskih družin v lastno porabo in v to svrhu, da ga na znanje dá svojim podrejenim občinam, žandarmerijskim postajam in sodnijam. 3. Kar se tiče izdajanja potnih legitimacij v okraj pristojnim ciganom, izdajati je take legitimacije le onim ciganom, katerim se dozda ni moglo ničesar očitati, in ki se morejo izkazati s poštnim zaslužkom. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. februarja.

Levičarski list sedaj jako povzdigujejo Bismarcka zaradi njegovih govorov v pruskem deželnem zboru proti Poljakom. Nekateri nemški listi priporočajo, da bi avstrijski Nemci poslali adresu Bismarcku, v kateri bi se mu zahvalili, da tako energično brani pravice nemštva proti Slovanom, ter se za adresu nabirali podpisi po vseh nemških krajih v Avstriji.

Vnanje države.

O **vzhodnorumelijskem** vprašanju se je mej Turčijo in Bolgarijo doseglo sporazumljenje. Osnovana se bode samo personalna unija in knez bode nekda imenovan za pet let vzhodnorumelijskim generalnim guvernerjem. Čez pet let ga ima sultan pravico imenovati za daljših pet let, ne da bi zato bilo treba potrdila velevlastij. Knez se je zavezal s svojimi četami pomagati Turčiji v vojni. Ta pogodba sicer za bolgarski narod ni baš posebno ugodna, vendar so Bolgari zadovoljnejši z njo, kakor bi pa bili z realno unijo, kakeršno bi rad grof Andrassy. Tedaj bi bili več krajev morali odstopiti Srbiji, da bi se bilo doseglo toliko zaželjeno ravnotežje. Ti kraji bili bi za Bolgare za zmirajo izgubljeni. Povečana Srbija bi si bila tudi ložje ob ugodnem času prisvojila Makedonijo. Tako pa sedaj ostanejo Bolgarom vsi kraji bolgarske kneževine in

jali so ga čisto, ali naglo se mu je to mrzlično vzrujanje utešilo v čisto in rahlo čuvstvo in Lotar že ni bil več sličen ljubavniku. Bil je kakor otec, kateremu je ostala samo še jedna sama hči, jedna sama hčerka, ter se je nje oklenil z vsem svojim nagnenjem, katero je delil prej mej druge svoje otroke. Tedaj je razodevala njegova strast do Tonice nekaj močnejšega, nekaj silnejšega nego je ljubezen, neka čvrsta volja toliko dobrohotnega in zaščitljivega pokroviteljstva, da bi se ne slikalo drugače varst o blagega angela, bedčega na straži kreposti ter spremljajočega jo od zibel do groba. Tudi njegovo uplivanje na njo se ni dalo primerjati nobenemu čisto človeškemu odnošaju. Rahločutna in nekoliko praznoverna Toničina domišljija ni zahila te misli mej mnogobrojnimi hipotezami, katere jej je zaporedoma budilo in zametalo neumevno Lotarjevo bistvanje; toda radovala se je je sama s soboj in z gospo Albertovo kakor prijetnega mamila. Lotar se je nazival na tistem mej njima Toničin angel. (Dalje prih.)

Vzhodnje Rumelije. S časom bodo pa pridobili še Makedonijo. Da bi čez pet let Turčija imenovala družega guvernerja, ni misliti. Ta čas se bode zjedinenje že toliko utrdilo, da ga niti Turčija ne bode mogla razrušiti. Vojna zveza s Turčijo utegne pa ne le Turkom, ampak tudi Bolgarom koristiti. Na ta način se bode zabranilo, da si Srbi in Grki ne prilaste kakega dela Makedonije, katera mora prej ali slej pripasti Bolgarom. Velika Bolgarija Sanštefanske pogodbe, kakeršno želi Rusija, bila bi seveda Bolgarom bolj po godu, a se sedaj ne da doseči.

Razmere na **Grškem** postajajo jako kritične. Vlado listi so narod tako dolgo hujskali k vojni, da sedaj res sili, da se začne boj. Velevlasti pa pritiskajo, da bi Grška mirovala. Vlada, zlasti pa kralj, kateri bi rad mir ohranil, je v velikej zadregi. Bati se je ustaje.

„Glas Crnogorca“ piše, da so vesti nekaterih listov, da ima **Črnogora** že 45.000 vojakov za vojno pripravljenih, popolnem izmišljene. Vsakdo, kdor pozna Črnogoro, moral je vedeti, da je bila ves čas mirna, odkar so se začele sedanje zmešnjave na Balkanu. V nadi, da se bode velevlastim posrečilo ohraniti mir. Jako smo se čudili, da so se še resni listi dali zapeljati ter so objavljali ona poročila iz Črnogore. Na drugem mestu pravi omeñeni list, da je sedaj za Črnogoro po stoletnih, težkih bojih za narodno in državno existenco nastopila nova doba. Sporazumela se je s svojim vekovitim sovražnikom in more sedaj vse svoje moči posvečevati kulturnemu in gospodarskemu razvoju. Črnogora ne želi in ne potrebuje vojne, dokler ne bode izzivana. Njena naloga je poslati kulturna država v polnem modernem pomenu. V tem oziru se je že začelo veliko delo. Najglavnejša skrb kneza in njegove vlade je, skrbeti, da se zboljšajo narodnogospodarske razmere dežele in naroda, in v to svrhu je knez potoval v inozemstvo. Vsekako je še mnogo dela; pripraviti se še morajo glavni pogoji višjega gospodarskega življenja. Prva in glavna potreba je, da se napravijo dobra občila, katerih Črnogori dosedaj nedostaja. Vlada je videla tudi to potrebo in je skrbela takoj po turške vojni, da se zgrade dobre ceste v celej deželi. Dober začetek se je napravil s cesto, ki pelje iz Vira v Bar. Ko bode dovršena cesta, ki bode vezala Črnogoro z morjem, in cesta, ki bode peljala skozi Zetno ozemlje in Bjelopavliče v Nikšić, tedaj bode začela se le biti glavna žila za črnogorsko trgovino in promet. A ostajalo bi vendar še veliko dela, treba bi bilo na rediti stranske pote, kateri bi križali deželo in jo vezali z glavno žilo. Pred vsem je treba Nikšić in njegovo okolico zvezati z glavno cesto v deželi. Pa tudi bode treba gledati, da se napravijo vodnji poti, ker so ceneji in jako olajšujejo promet. Pa tudi v tem oziru se je že storil korak z uspehom. Na Skaderskem jezeru, ki je morda jedino v Evropi, na katerem ni bilo do najnovejšega časa redne parobrodne plovbe, sliši se že piskanje prvga črnogorskega parnika, kateri posreduje občevanje mej važnejšimi kraji okrog jezera. Ko zaslišimo šumenje parnika, spomnimo se, da je Črnogora prvi in jedini pionir kulture in civilizacije v tem najbolj zapuščenenem kraju na Balkanskem poluotoku. Uspeh, ki se je dosegel s to ladijo je jako dovoljen. Podjetje ne more z jedno ladijo več zadostovati potrebam komunikacije. Knez je potoval v inozemstvo, da preskrbi še drugo ladijo za Skadersko jezero. Dobra in cena občila po kopnem in po vodi, s katerimi bi se dežela zvezala z morjem, bodo brez dvojbe mnogo koristila trgovini in kmetijstvu povzdignila domače proizvodstvo. Poljedelstvo v Črnogori seveda ne bode prinašalo velikega dobička, a nekatere druge vetve kmetijstva, kakor mlekarstvo bi pa lahko se razvijale. Že sedaj je jedna švicarska sirarnica v deželi. Mnogo pa ima Črnogora gozdov in rud v svojih gorah. Da se pa more okristiti teh zakladov, treba jej je pota k morju.

Nemčija hoče pomnožiti svoj železniški polk v brigado, kajti dandanes je ofenzivna vojna samo na podlagi železnice uspešna. Novo osnovana nemška država tedaj ne stoji posebno trdno, ako mora vedno pomnoževati vojsko, da se more ohraniti, če tudi sedaj prebivalstvo že težko prenaša velika bremena, in se mora Bismarck takih sredstev posluževati proti Poljakom iz samega strahu, da ne bi kedaj pomagali razruševati njegovo delo, zjedinjeno Nemčijo. Morda se pa Nemčija že pripravlja, da odreši sedaj še neodrešene Nemce.

Novo **angleško** ministerstvo bode nekda dovolilo Ircem deželni zbor, kateri se bode bavil z izključljivo irskimi zadevami, s pogojem, da se varuje celokupnost države in pravice krone. Irci se bodo za sedaj pač zadovoljili s tem, kar bode z lepa dovolilo ministerstvo, ker vedo, da se vse h kratu ne da doseči. Skrbeli bodo, da se bode delokrog deželnega zbora vedno bolj razširjal, da tako s časom dobe popolno deželno avtonomijo.

Dopisi.

Iz Gradca 29. januarja. [Izv. dop.] Jednakopravnost in sodniški izpiti. Zaderski listi poročajo, da je začetkom tega leta sedanji vodja nadsodnije v Zadru, dvorni svetnik Bercich, poklical pred se avskultante in sodnje praktikante ter jim v daljšem govoru prav gorko polagal popolno

znanje nemškega in hrvatskega jezika. — nemškega, ker je neobhodno potreben, če se hočejo postaviti prav razumeti, hrvatskega, ker se brez njega postaviti rabiti in izvrševati ne dajo. „Priporočam Vam gorko“, je nadaljeval dvorni svetnik, „da se mojih besedi držite in se na vso moč prizadevate, pridobiti si znanje obeh teh jezikov. Pri sodniških izpiti ne bode več veljala dosedanja praksa; pri vsakem predmetu se bodem jaz tudi poslužil hrvatskega jezika in nikakor se nima nadejati tisti povoljnega izpitnega uspeha, kateri mi ne bode mogel dokazati, da je povsem tega jezika zmožen. Spominjajte se, da sem jako strog in tvrd!“

To je bila jedenkrat poštna sodniška, prava avstrijska beseda! Če nadsodnik na jugu Avstrije govori tako prikladno razmeram in državnim postavam, ali bi ne bilo umestno, če bi tudi ekscelencija vitez pl. Waser tako resno izpregovoril? Razmere so iste tudi v njegovem nadsodnijskem področju in povoda je dosta od dne do dne. In ni še dolgo — če se ne motimo, bilo je to začetkom 1884. leta —, da je pravosodnje ministerstvo z ozirom na to, da pogostoma neso nič kaj zanesljiva pričevala, na katera se je dosedaj moralo opirati poudarjalo potrebo, sodniške izpite urediti tako, da se bode komisija mogla do dobrega prepričati, je-li kandidat slovenščine popolnem več ter se-li more z dobro vestjo postaviti za službovanje v slovenskih pokrajinah. Ali ne bode nujnost razmer, enakopravnostni duh postavljen, vzgled kolege Zalerskega, ali ne bode vse to nagnilo ekscelencije pl. Waserja, da bode v sodniških izpiti odmeril tudi nekoliko mesta ozirom za enakopravnost slovenskega naroda?

Iz Zagreba 2. februarja. [Izviren dop.]

Hrvatski sabor povzel je 29. p. m. svoje delovanje. Precej pri početku dogodili so se neugodni prizori. Novoizbranega poslanca dr. Derenčina hotel je predsednik izključiti na 30 sej, zato, ker je rekel, da bi se s takim postopanjem vlade utegnulo lojalno čustvo hrvatskega naroda oslabiti. Vender mu je v drugej seji, ko je poslanec dr. Derenčin svoj govor opravičil, to kazni odpustil.

Poslanec baron Živković stavil je predlog, da se banu običajni zloglasni „dispositionsfond“ izbriše. Večina je bila zaradi tega vrlo razjarena, kajti da ni „dispositionsfonda“, kje bi bilo mnogo poslancev večine! V saboru gotovo ne.

Še večjo jezo prouzročil je pa govor dr. Franka, kateri je bana grofa Kuhena Hédervárya naravnost obtožil, da lahkomišelnost troši denarje iz investicijskega zaklada bivše Krajine na korist pojedinim. Dr. Frank svojega govora ni mogel dovršiti, ker mu je predsednik odvzel besedo. Danes pa je dr. Frank stavil v tej zadevi (dogodilo se je namreč več zlorab pri železnici Vinkovce-Brčka) interpelacijo, in se izrazil, da je pripravljen svojo obtožbo tudi dokazati.

Regnikolarna deputacija odgodila je svoja posvetovanja, ker so njeni člani v saboru preveč s poslom obloženi, pa bode jih nadaljevala drugi mesec v Pešti.

Velikim županom Varaždinskim imenovan g. Rubido-Zichy. Čudno pri tem imenovanju je samo to, da je imenovanje gospod Rubido Zichya še le 1. februarja v službenih novinah proglašeno, a on je že dan prej, namreč 31. januarja prisegel, torej prej nego je bil imenovan. Vsakdo obžaluje, da je tako več in pravičen uradnik, kakor je bil dosedanji veliki župan g. Utješenić, stopil v pokoj. Vsakako je imenovanje g. Rubide značajno ravno pred novo organizacijo uprave. Valjda hoče vlada s tem pokazati, kakovi da morajo biti oni, kateri aspirirajo na mesto bodočih velikih županov.

V stvari dr. Starčevića in Gržanića ni še nič meritorno rešenega. Stol sedmorice odredil je, da se spisi, ki se tičejo te stvari, popolne, pa je tudi zahteval poslovni red sabora. Vsekako bode zdaj, ko je najvišji sodnja te spise dobila, meritorna rešitev skoro izrečena.

Te dni ogrizel je v Zagrebu stekli pes 17 ljudi, nekatere hujše, nekatere manje. Posebno hudo ogrizel je malega dečka, kateremu je prizadel 10 ran. Magistrat je precej izdal naredbo, da ne sme noben pes iz hiše, pa da imajo njihovi lastniki paziti na nje, ter da vsak sumljiv slučaj precej magistratu naznanijo.

Pri vsem tem se pa v Zagrebu neprestano pleše. Vsak dan so zabave. Vsako društvo hoče imeti svoj „sijajni ples“, če ne dva, vsaj jednega. Društvo ima pa Zagreb toliko, da jih človek še naštetih ne more, pa zato je vsaki dan „sijajni ples“.

A kakor je politika prodrla že v vse slojeve Zagrebčanov, tako se je umešala tudi v plesove in tudi tukaj razsaja. Vzemite Zagrebčanu kruh, rajši bode gladov, kakor da bi moral pustiti politiko-vanje. Alfa.

Iz Postojine 3. februvarja. [Izv. dopis.] Kdor se spomina dobe od leta 1866 do leta 1874, vè, kako živo je bilo gibanje mej Slovenci. Ustanovljale so se čitalnice, bralna društva. prirejale veselice v slavo Vodniku, Preširnu v tako obilnem številu in krasoti, da so naši nasprotniki kar strmeli in jeli nas spoštovati.

V današnjem času pričelo je društveno življenje na deželi hirati, pri nas pa umirati. Ne vemo, ali smo že res toli napredovali, ali se bomo ulegli k počitku in zaspali, čakaje boljših časov.

Zdaj, ko je svetovnoslavni nemški kancler dejal svojim rojakom, da Slovank ne smejo v zakon jemati, se na prsi udaril in zatrjeval, da bo na ta način okolu dva milijona Slovanov uničil, pač ni umestno, da Slovenci dremujemo. Zadnji čas je, da se strastno oklenemo domovine svoje in delamo za probujenje naroda, saj zakon božji je tak, da se sme vsak narod razvijati na podlagi jezika, kate-rega je prejel od Boga. Čitalnice in bralna društva naj bodo še zanaprej ognjišča, okolu katerih naj se zbirajo Slovenci, srkaje ljubezen do naroda in spoznavaje vrle domače hčerke, katere imajo dosti prostora na domači zemlji, ki jo obdeluje Slovan. Ženili se bomo pri Slovankah in tako spolnili Bismarckov ukaz.

Res se človeku srce veselja taje, ko mu je mogoče zopet jedenkrat navzočnemu biti v slovan-ski družbi, pri slavnosti Vodnikovi, katero je pri-redila marljiva čitalnica v Postojini dne 2. febru-varja t. l.

Dovolite mi danes nekoliko več prostora, da bom mogel vsaj glavne točke zanimivega vsporeda kratko popisati. „Nagovor predsednika“. Okolu 9. ure zdrči zagrinjalo v kviško in na odru se prikaže predsednik čitalnice g. dr. Pitamic. V simpatičnem govoru pozdravi navzočno občinstvo, pove, zakaj slave Slovenci Vodnika in sploh pesnike svoje in izraža veselje, da se je toli odlične gospode udele-žilo slavnosti.

Potem nastopi mešani zbor, v katerem so: gospa Marija Lavrenčič-Obreza, gospodičine: Vrto-vec iz Št. Vida, Prelesnik in Pilik in gospodje: Anton Klein, Josip Lavrenčič, Ivan Ružička, Jakob Dimnik, Alojzij Burger, Anton Šibenik in Franjo Krajgher, in je pel: „Venec Vodnikovih pesnij“. Zbor je lep, a težak, potrebuje veliko moči in mo-rajajo čutiti, kar pojo, drugači ni uspeha. Čeravno je pelo le malo močij, vendar se je splošno reklo, da se v Postojini toli impozantno še ni pelo. Občin-stvo je čutilo teškota pesnij, zategadelj in ker je vsaka pevka in pevec storil svojo dolžnost, frenetično ploskalo zboru.

Potem nastopi čitalnični tajnik g. Ivan Lav-renčič, tukajšnji kapelan in govori slavnosti govor. Gosp. Lavrenčič je eden onih duhovnikov, ki so neumorno delavni in neprecenljive vrednosti za pro-bujenje naroda našega. On nosi v prsih svojih slo-vansko srce, kar se je razvidelo iz govora, ka-teri je bil skozi in skozi slovansk. Ker je gospod Lavrenčič nadarjen in duhovit, govoril je tako iz-vrstno, da je šla vsaka beseda do srca. Končal je svoj govor s trikratno „slavo“ na presvetlega ce-sarja. Občinstvo je ponavljalo „slavo“ na cesarja in govorniku z „živio“-klici priznanje izreklo. Za slavnostnem govorom sledil je ženski dvospev: „V Arabje pušavi“. Gospodični Vrtovec in Prelesnik sta peli tako krasno, da sta morali ponavljati in želi sta odlično priznanje.

Petje vodil in poučeval je g. Anton Jirka, ka-pelnik Postojinske godbe. V njem občudovali smo strokovnjaka v godbi in petji, kar je bilo še po-sebno razvidno pri 6. točki vsporeda, ko je Jirka sviral na gosli in žel burno pohvalo.

Dvorana sploh, posebno pa Vodnikova po-doba, bila je okusno okrašena, kar sta preskrbela gospoda J. Dimnik in Anton Šibenik. Po izvršenem vsporedu pričel se je ples in pri počitku plesa na-pitnice.

Z jedno besedo, zabavali smo se izborno in izprevideli, da je le mejsebojna ljubezen ona vez, ki osrečuje posamezne družine, kakor tudi cele narode.

Nerazumljive nam je, da obstojita tukaj dve društvi, katerih udje so zgolj Slovenci, torej bi se lahko zjedini, sipodali roke in skupno delali za

omiko naroda, kateri bi bil še močnejši steber mo-gočne Avstrije kakor do zdaj.

Domače stvari.

— (Presvetla cesarica) odpelje se pri-hodnjo soboto zvečer s posebnim vlakom z Dunaja v Miramar, kjer ostane deset dnij. Cesarska jahta „Greif“ v Pulji dobila je povelje, da mora v 7. dan t. m. pred Miramare biti cesarici na razpolaganje.

— (Včerajšnja volitev na Koroškem) bila je nam neugodna. Karol Ghon dobil je 77, g. Andrej Einspieler pa 56 glasov. Po raznih nezgodah pri volitvi volilnih mož, mora se prizna-vati, da so se naši koroški rojaki prav dobro držali in da so menda vsi prišli na volišče.

— (Mej Zagrebškimi Slovenci) nabral je do sedaj dr. Celestin za „Mir“ 21 gld. Daro-ovali so: dr. Fon 6 gld., Fr Kuralt 5 gld., dr. Vidrič 5 gld., dr. Celestin 3 gld., Fr. Marn 1 gld., V. Sevnik 1 gld.

— (Poslanec I. Tržaškega okraja g. Križanac) usedel se je v mestnem zboru mej g. Abrama in gosp. Živca in se je nekda izrazil, da bode s svojimi kolegi, okoliškimi poslanci, složno postopal. Tako poroča „Edinost“.

— (Cesarski svetnik g. Rihard Ja-nežič,) ravnatelj kranjske hranilnice, ki je ledavno praznovale 50letnico svojega službovanja, prosil je za umirovljenje.

— (Dolenjska železnica.) Včeraj je bila v sobani trgovinske zbornice v zadevi dolenjske že-leznice seja, h kateri je bilo več gospodov z Do-lenjskega povabljenih in je bil tudi c. kr. vladni svetnik pri generalnej inšpekciji g. Raghem navzoč. — Tekom nad tri ure trajajoče jako temeljite ob-ravnave doseglo se je vsestransko sporazumljenje in upati je, da pride predloga o dolenjskeje železnici, ako že ne takoj po binkošti vsaj v jesenskem za-sedanji v državni zbor. — Prihodnjič kaj več o tem za našo narodno gospodarstvo tako važnem vprašanji.

— (Pobiranje doneskov za „Narodni Dom“ v Ljubljani.) Zabeležiti nam je veselo vest, da bo polovica prve stotine razprodanih kraj-carskih knjižic kmalu gotova — krajcarskih pra-vimo, ker smo dobili razven tega še posebej na de-setkrajcarske knjižice nabranih toliko svot, da bi, preračunjene na krajcarske knjižice, pomnožile njih število za 19. Razprodanih imamo sedaj 47 kraj-carskih knjižic, število se je tedaj v zadnjem času pomnožilo za štiri. Dobilimo smo namreč, 44. knjižico pod št. 93 (poverjenik g. J. F.) iz Ljutomera, 45. knjižico pod št. 305 (poverjenica gospica Fr. T.) iz Mengiša, 46. knjižico pod št. 74 (poverjenica gospica M. M.) iz Št. Jarneja in 47. knjižico pod št. 22 (poverjenika gg. A. J. in J. P.) iz Podbrezja. Tedaj vnovič dve gospici poverjenici; kot je videti, je bilo izgledno postopanje naših vrlo zavednih Vrhničank jako uspodbudljivo. Sedaj imamo vsega skupaj, če ne jemljemo v poštev nabranih manjših svot, šest od ženstva razprodanih krajcar-kih knji-žic. Dostaviti nam je še, da smo v zadnjem času dobili tudi več manjših svot, nabranih deloma na krajcarske, deloma na desetkrajcarske knjižice. Po-sebno znatna in omenljiva je ona, ki jo je pover-jenik g. K. P. v Ljubljani nabral na desetkrajcar-sko knjižico pod št. XII. v znesku 57 gld. 60 kr. Vsem gg. nabiralcem in nabiralkam za marljivi trud najtoplejše zanvalo. Le tako naprej! S ponosom lahko rečemo: Nam ni treba nobene posebne re-klame. Najboljša reklama za naše domoljubno pod-jetje so faktični uspehi.

— (Truplo mrtvega otroka) našla je služkinja gospe Baltičeve na sv. Petra predmestji št. 18 na svečnico mej 7. in 8. uro zjutraj v veži. Otrok je bil zavrt v dve cunji. Videti ni bilo, da bi bil otrok siloma umorjen. Truplo otroka preneslo se je v mertvašnico k sv. Krištofu, policija pa je vso zadevo objavila sodnji. Brezsrčni materi, ki je otroka odložila, je policija že na sledu.

— (Pojasnilo.) G. Josip Klemenčič (Ubel-čan) posestnik in mesar v Šent Vidu pri Zatičini poslal nam je z ozirom na notico. „Velik lov na volka“ v 23. številki popravek, da njegov pes ni bil v Šent Vidu ustreljen, ampak v Dragi pri Šent Rupertu. Pes ni bil niti po barvi, niti po velikosti volku prav nič podoben, vrhu tega imel je pristri-ženi ušesi. A to vse psu ni pomagalo, z raznim orožjem šli so nadenj ter ga tudi v Dragi s štirimi krogli smrtno ranili. Uboga žival ubežala je v neki hlev, kjer so Šentruperčani psa z vilami do dobre ubili. Neresnično je torej, da se je to ju-

naštvo v Šent Vidu vršilo, vsa čast in slava pripada jedino le Šentrupertskim lovcem.

— (V kranjsko hranilnico) ušlo je meseca januarja 2013 strank 526.772 gold., izpla-čalo pa se je 1879 strankam 423.461 gld. 23 kr.

— (Tombolo z dobitki) napravijo v ne-deljo 7. februvarja ob 1/5. uri popoldne na korist revni domači šolski mladini in „Narodni šoli“ do moljubi s Črnuč in Ježice v gostilnici pri mitnici poleg Črnuškega mosta. K obilni udeležitvi te ve-selice vabi najljubneje vse mladino ljube odbor.

— („Bralno društvo“ v Dolenjem Lo-gatci) napravi v prostorih Frana Arko dne 6. fe-bruvarja 1886. plesni venček (s petjem in šaljivo loterijo), ter si jemlje čast, najljubneje vabiti k tej veselici. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopnine plača osoba 50 kr., rodbina 1 gld.

— (Vabilo na veliki ples.) kojega pri-redi Ptujška čitalnica dne 10. februvarja t. l. v svo-jih prostorih Narodnem domu. Pri tej veselici svira vojaška godba 47. pešpolka iz Maribora. Začetek ob 1/8. uri zvečer.

— (Narodna čitalnica Novomeška in Dolenjsko pevsko društvo) priredita v dan 7. februvarja 1886. leta v prostorih „Narodnega doma“ Vodnikovo svečanost, h kateri uljudno va-bitu svoje društvenike. Spored: 1. Poputnica. N. Jurišiča. Heroički zbor, spjeval L. Varjačič, uglas-bio Ivan pl. Zajc. 2. Njega ni. Besede Simona Gre-goričiča. Četverspev, uglasbil Anton Foerster. 3. Ve-nec Vodnikovih in na njega zloženih pesnij. Za moški in ženski zbor in samospeve s klavirjem zlo-žil Ant. Foerster. Po izvršitvi sporeda sijajni ples, pri katerem bode godla osmorica meščanske glasbe. Začetek točno ob osmi uri zvečer. Vabilo velja kot ustopenica.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 4. februvarja. Pri volitvi predsed-ništvu izvoljeni zopet: Smolka, Clam, Chlu-metzky. Izmed slovenskih poslancev izvoljen Klun v šolski, Šuklje v gospodarski odsek.

Dunaj 4. februvarja. Plesa pri dvoru udeležilo se je do 500 osob, mej njimi prvi državni dostojanstveniki in diplomatje. Najviši dvor prišel je po 8. uri. Cesar vodil je cesar-ico, cesarjevič Rudolf cesaričinjo, Karl Lju-devit Marijo Valerijo. Ples otvoril je grof Choloniewski z Marijo Valerijo. Pri obhodu ogo-voril je cesar skoro vse veleposlanike in po-slanike, Ganglbauera, Orczyja, Taaffeja, Smolko, Sternecka, namestnika Krausa, več generalov. Ples trajal do polnoči.

London 4. februvarja. Nov kabinet Gladstonov sestavljen. Roseberry prevzel je vnanje zadeve.

Budimpešta 3. februvarja. Na progi Budimpešta-Bruck-Dunaj so danes popoldne zaradi zametov promet ustavili.

Peterburg 3. februvarja. Kneza črno-gorskega pričakujejo danes zvečer. Ostal bode kakih 8 dnij tukaj in stanoval v zimskem dvorci. Generalni major „à la suite“ Orlov-Denisov peljal se mu je do Wiesbadena na-sproti.

Odesa 3. februvarja. Pristanišče v Krči je zamrznilo.

prinaša v 3. številki sledeče: Sreča. I. II. Pesmi. S. Gregoričič. — Solncu. Pesem. Milče Gabrovič. — Jan Lego. (S podobo.) — Janez Solnce. Zgodovinska novela. Spisal dr. Ivan Tavčar. (Dalje.) — Drobne povesti. Češki spisal Svatopluk Čech. Poslovenil S. S. II. Slikarska bistroumnost. — Jezičnik XXI., XXII., XXIII. Knjiga slovenska v XVI., XVII., XVIII., XIX. veku. Spisal J. Marn, 1883, 1884, 1885. — Namen und schwinden der Slaven. Von Karl Sicha, beneficiat in Eggenberg, emer. dech. und pfarer. Laibach 1886. — Hrvaški spomni. Spisal J. Trdina. (Dalje.) — Naše slike: Dimitrij Aleksandrovič Slavjanskij Agrenjev in njegov pevski zbor. Mlada vrtnarica. — Pogled po slovanskem svetu. Slovenske dežele. — „Slovan“ velja za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld. 30 kr. in za četrto leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

3. februarja.

Pri Slovci: Neuman z Dunaja. — Legat, Herbar iz Trsta. — Königsberger z Dunaja. — Sonenberg, Mikula iz Hrvatskega.

Pri Maščoti: Stern z Dunaja. — Slovan, Končecni iz Gradca. — Petzival, Oberländer z Dunaja. — pl. Strahl iz Kranja. — Schiller z Dunaja.

Pri cesarji avstrijskem: Jellersig iz Gorice. — Levstik iz Ljubljane.

Umrli so v Ljubljani:

30. januarja: Antonija Kosec, črevljarjeva hči, 2 leti, Poljanska cesta št. 18, za jetiko.

31. januarja: Fran Terecl, mizarjev sin, 7 let, Cesta v mestni log št. 6, za davico. — Marija Keršič, usmijena sestra, 19 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko. — Teodor Črep, strojevodje sin, 8 mes., Poljanska cesta št. 26, za otrpnenjem možgan.

1. februarja: Vida Jenko, poštnega asistenta hči, 5 let, Sv. Petra cesta št. 13, za davico. — Reza Kozamernik, črevljarjeva hči, 4 mes., Rožne ulice št. 29, za katarom v črevesu.

3. januarja: Elizabeta Graseli, gostija, 80 let, Karlovska cesta št. 7, za starostjo.

V deželnej bolnici:

30. januarja: Anton Močnik, umirovljen duhovnik, 64 let, za plućnim emfizemom.

1. februarja: Matija Poljanšek, rudar, 27 let, za jetiko. — Lorenč Kobav, gostač, 79 let, za starostjo. — Gašper Prosenč, gostač, 76 let, za starostjo.

Tržne cene v Ljubljani

dné 3. februarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 50	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	5 36	Surovo maslo,	84
Ječmen,	4 89	Jajce, jedno,	3 5
Oves,	3 2	Mleko, liter,	8
Ajda,	4 06	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5 06	Teleče	60
Koruza,	4 87	Svinjsko	50
Krompir,	3 57	Kostrunovo	35
Leča,	8	Pišanec	5
Grah,	8	Golob	18
Fižol,	8 50	Sen, 100 kilo	2 15
Maslo, kgr.	90	Slama,	2 05
Mast,	74	Drva trda, 4 metr.	7 60
Špeh frišen,	52	" mehka,	5 50

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. febr.	7. zjutraj	728-28 mm.	-3-4° C	brezv.	megla	0-00 mm.
	2. pop.	728-22 mm.	-2-2° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	728-06 mm.	-3-8° C	sl. svz.	d. jas.	

Srednja temperatura — 3¹°, za 2¹° pod normalom.

Dunajska borza

dné 4. februarja t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84 gld.	20	kr.
Srebrna renta	84	45	
Zlata renta	112	45	
5% marenca renta	101	30	
Akcije narodne banke	871	—	
Kreditne akcije	295	20	
London	126	35	
Srebro	—	—	
Napol.	10	02 1/2	
C. kr. cekini	5	93	
Neuške marke	61	95	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	123	—
Državne srečke iz l. 1-64	100 gld.	170	50
Ogrska zlata renta 4%	101	30	
" papirna renta 5%	93	30	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—	
Dunava r. g. srečke 5%	100 gld.	117	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	—	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	90	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	75	
Kreditne srečke	100 gld.	177	—
Rudolfove srečke	10	19	
Akcije anglo-avstr. banke	120	114	70
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	204	50	

Poslano.

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujude pice,
i kas izkušani liek proti trajnom kašiju plućevine i želudca bolesti grkljana i proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Kdor se boji mrtvouda

ali katerega je že zadel, ali pa boleha na navalu krvi, omotici, udotrpu, ali ne more spati ter ima bolne živece, naj si naroči knjižuro „Ueber Schlagfluss-Vorbeugung und Heilung“, 5. izdaja, ki se zastoni in franko dobi od pisatelja bivšega deželnoobrambovskega batalijonskega zdravnika Rom. Weissmann-a v Vilshofen-u, Bavarsko. (38-2)

Odvetniškega koncipijenta

z večletno prakso takoj vsprejme

Dr. A. Mosche,

(63-2)

odvetnik v Ljubljani.

Hiša na prodaj.

Hiša št. 33 nova v Rožnih ulicah proda se iz proste roke. Kaj več se izve pri lastniku v Florijan-skih ulicah št. 27, II. nadstropje. (69-1)

Najljepši i najveći ilustrovani hrvatski koledar

Zvonimir za 1886

Sa 30 slika skoro i 2 bojad. slike na dar. **razprodan.**

Ciena 60 nvč., sa poštom 80 nvč., dobro vezan 80 nvč., sa poštom 1 for. (67-1)

Dobiva se v Ljubljani kod KLEINMAYR i BAMBERGA.

Akad. knjižara Hartmana (Kugli i Deutsch) Zagreb, Ilica 4, Hotel k oaru avstrijskomu.

Važno

za trpeče na prsih in plućah.

Neogibno potreben zoper kašel, hripavost, zaslizenje, katar in oslovski kašel, za take, ki želé dobiti čist in krepek glas, za škrofelj-naste, krvične, slabotne, bledične in krvi-revne je

sok kranjskih planinskih zelišč,

s podfosforno kislim apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. Cena 56 kr.

Dobiva se v (673-13)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven rotovia v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Razprodaja.

Oskrbništvo konkurznega imetja firme C. Golob in dr. na Vrhniki razprodaja v večjih in manjših oddelkih

različno in mnogovrstno manufakturno, špecerijsko in železno blago, milo, sveče in loj, med in druge tvarine, prodajalno, gospodarsko in pahišno orodje.

Kdor se hoče udeležiti te razprodaje, naj blagovoli obrniti se do gosp. Karola Mayer-ja, trgovca na Vrhniki.

V Ljubljani, 29. januarja 1886.

(55-5)

Oskrbništvo konkurznega imetja.

Kranjska eskomptna družba v likvidaciji v Ljubljani.

Aktiva.

Bilanca z dné 31. januarja 1886.

Passiva.

Št.		gold.	kr.	Št.		gold.	kr.
1	Za tekoči račun	68158	39	1	Akcijna glavnica	15000	—
2	Dvojljivi račun delničarjev	338784	87	2	Akcijne obresti	28	13
3	Tekoči račun kreditnega društva	17900	85	3	Kreditnega društva porošteni zaklad	20107	50
4	Dvojljivi račun	5784	61	4	Kreditnega društva obresti in porošteni zaklad	2872	77
5	Rimesni račun B	15500	—	5	Račun rezervnega zaklada kreditnega društva	2654	90
6	Troški	2171	03	6	Za tekoči račun	18105	45
7	Najmarina	581	—	7	Effektni račun	254	02
8	Služnine	4219	87	8	Rimesne obresti A.	4270	57
9	Za pokriti kredit	200	—	9	Rimesne obresti B.	4123	56
10	Račun troškov Avg. Tschinklovih sinov	1616	37	10	Obresti za pokriti kredit	565	90
11	Giro-imenje	5600	—	11	Giro	257521	06
12	Račun blagajnice	1621	92	12	Račun prvega 25 % poplačanja pri giro-konto.	21	90
13	Račun dobička in izgube	8892	10	13	" drugega 25 % " " "	24	52
				14	" tretjega 12 1/2 % " " "	2425	62
				15	Provizije	155	55
				16	Obresti za tekoči račun	7439	56
				17	Mobilije	460	—
		471031	01			471031	01

V LJUBLJANI, v dan 31. januarja 1886.

Kranjska eskomptna družba v likvidaciji.

Mayer s. r.

Jos. Luckmann s. r.

Fran Zeschko s. r.,

knjižgovodja.

(65)

Idatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.